

Kennelhoest

Kennelhoest is een vervelende besmettelijke infectie van de voorste luchtwegen, zoals neus, keel en het voorste gedeelte van de luchtpijp. Deze infectie heeft een over het algemeen een tamelijk onschuldig verloop, vergelijkbaar met een ernstige verkoudheid of griep bij de mens. De naam kennelhoest doet vermoeden dat deze ziekte alleen in kennels voor kan komen, maar dat is niet juist. Iedere hond die in aanraking komt met de virussen of bacteriën die deze infectie veroorzaken, kan de ziekte krijgen.

Oorzaken

Kennelhoest is eigenlijk een verzamelnaam, omdat er meerdere virussen de ziekte kunnen veroorzaken. Daarbij kunnen bacteriën ook nog een rol spelen. Kennelhoest wordt veroorzaakt door het Canine (= honden) para-influenza virus (= CPiV). Dit virus valt onder de Adenovirussen (een groep van virussen dat bij de mens onder andere verkoudheid kan veroorzaken). Bordetella Bronchisepta (familie van de bacterie die bij mensen kinkhoest veroorzaakt), is één van de bacteriën die een belangrijke rol speelt bij het veroorzaken van kennelhoest. De hond kan op elke leeftijd kennelhoest krijgen, maar pups tussen 6 weken en 6 maanden hebben kennelhoest het vaakst, maar ook het ernstigst.

Het virus verspreidt zich doordat de hond niest of door direct neus- en bekcontact. Of de hond ziek wordt, ligt aan de weerstand van de hond. Bij een verlaagde weerstand door ouderdom of ziekte is de kans groter dat de hond het virus krijgt. Een hond die overmatig blaft, kan vatbaar zijn voor kennelhoest omdat hij zijn keel schor blaft. Op die manier kan de bacterie gemakkelijk toeslaan. Uitlaatplaatsen, shows, kennels en pensions, (dus overal waar veel direct contact kan plaatsvinden) kunnen broeinesten van infectie zijn. Kennelhoest is niet te voorkomen. Als de ziekte heerst, kunt u ervoor kiezen de hond niet in contact te laten komen met andere honden.

Symptomen

Symptomen van kennelhoest zijn:

- harde droge hoest
- kokhalzen met slijm
- koorts
- sloomheid
- slecht eten

De hond begint plotseling met een droge harde hoest en soms met kokhalzen of braken. Een enkele keer kan er een longontsteking ontstaan, die – als men daar niet mee naar de dierenarts gaat – een dodelijke afloop kan hebben. De meeste honden hebben een milde vorm van kennelhoest, waar geen koorts bij komt. Mocht dat toch het geval zijn, dan is het slechts een lichte verhoging van de lichaamstemperatuur. Bij een acute kennelhoestinfectie zien we wel vaak hoge koorts, zeker bij honden die niet gevaccineerd zijn. Door de harde droge hoest, wordt er vaak gedacht dat de hond iets in zijn keel heeft zitten.

Diagnose

De dierenarts stelt de diagnose kennelhoest aan de hand van het verhaal en lichamelijk onderzoek. De hond gaat hoesten als er in de keelstreek gedrukt wordt. Dat is een teken dat de keel en bovenste luchtwegen overgevoelig zijn. Vooral het hoesten van de hond wanneer op de luchtpijp gedrukt wordt, is een heel duidelijk symptoom. Ook kijkt de dierenarts naar mogelijk andere oorzaken van het hoesten, zoals hartproblemen of eventueel een worminfectie. Het is verstandig om naar de dierenarts te gaan met pups en oudere, zwakke honden, aangezien zij een grotere kans lopen op complicaties als een longontsteking. Ook honden met een korte snuit lopen een hoger risico op benauwdheid. Als de hond erg hoest, benauwd is of koorts heeft, lusteloos of slap is, een versnelde ademhaling of geen eetlust heeft of na een week nog steeds hoest en geen verbetering geeft, is het ook verstandig om naar de dierenarts te gaan. Bezoek ook de dierenarts als de hond een etterige neusuitvloeiing en/of ooguitvloeiing heeft. Dit wordt door een bacterie veroorzaakt en daartegen helpt een antibioticum.

Behandeling

Volwassen dieren zijn meestal niet echt ziek van kennelhoest. Als de hond alleen hoest, dan moet er geprobeerd worden de vicieuze cirkel te doorbreken, zodat dat de keel en luchtpijp niet meer geprikkeld worden. De hond moet vooral veel rusten. Door veel blaffen, door opwindning bij spelen en/of lange wandelingen gaat de hond hijgen. Het slijmvlies van de luchtpijp en de keel wordt daardoor droger en daardoor kriebelt de keel meer. Daardoor gaat de hond weer hoesten en blijft de luchtpijp geïrriteerd. De hond moet minimaal drie weken lang de kans krijgen goed uit te zieken en geen lange wandelingen maken, niet trainen of aan de fiets mee. Indien nodig geef je de hond langer dan drie weken rust. Laat de hond uit met een tuigje. Bij honden die erg trekken is het heel belangrijk dat de hond uitgelaten wordt met een borsttuig. Daarmee voorkom je namelijk dat er bij het trekken te veel druk op de luchtpijp en keel komt, waardoor de hond blijft hoesten en de luchtpijp en keel geïrriteerd blijven.

Voorzorgsmaatregelen bij kennelhoest

- Geef de hond zacht en licht verteerbaar voedsel en voldoende fris drinkwater. Geef bijvoorbeeld gekookte kip met rijst naast zijn normale voeding. Geef in plaats van droge brok natte brok door eventueel bouillon erbij te voegen.
- Zorg voor een goed geventileerde ruimte waarin niet gerookt wordt en vermijd zo veel mogelijk stof. Rook en stof werken beide prikkelend op de luchtwegen en zorgen ervoor dat de hond weer meer gaat hoesten.
- Zorg voor goede ventilatie in een warme omgeving, maar houd de omgeving tochtvrij.
- Vermijd trekken aan een halsband en gebruik een borsttuigje om geen druk te geven op de geïrriteerde luchtpijp en keel. Laat de hond niet blaffen, want ook dan wordt de keel weer geprikkeld.
- Geef pups en jonge honden een wormenkeur voor spoelwormen als dit langer dan drie weken geleden voor het laatst is gebeurd. Een worminfectie met spoelwormen kan ook hoesten veroorzaken.
- Eventueel geef je de hond een kruiden-kinderhoestdrank, bijvoorbeeld tijmsiroop of honingwater.

Prognose

Meestal duurt een kennelhoestinfectie niet langer dan een paar dagen. Als het hoesten niet over is binnen een paar dagen of als de hond ziek en/of koortsig wordt, is het verstandig om de hond te laten onderzoeken door de dierenarts. Honden met kennelhoest blijven vaak een dag of tien besmettelijk voor andere honden. Zorg er dus voor dat uw hond niet in aanraking komt met andere honden totdat de symptomen minstens vijf dagen zijn verdwenen.

Vaccinatie

Elk jaar (meestal in het voor- en najaar) woeden er in ons land wel een paar virussen die kennelhoest kunnen veroorzaken. Op het moment dat de hond met één van deze virussen in aanraking komt, maakt zijn lichaam afweerstoffen aan. Daarna is hij voor bepaalde tijd beschermd tegen dit virus. Omdat niet elke keer hetzelfde virus hoeft rond te waaien, moet de hond elke keer opnieuw afweerstoffen aanmaken. Dat is een natuurlijke manier om zich te beschermen tegen ziektes.

Je kunt je hond vaccineren tegen kennelhoest, of een neusdruppelenting laten geven. De neusspray bevat hoofdzakelijk alleen de bacterie *Bordetella bronchiseptica* bacteriestam, en word rechtstreeks in de neus gespoten door middel van een spray. De vaccinatie bevat een Canine para-influenza virusstam en een *Bordetella bronchiseptica* bacteriestam. Deze geeft tegen dit virus en deze bacterie gedurende één heel jaar bescherming. In de grote cocktail zit Pi (DHPPi) en de kennelhoestvaccinatie bevat de *Bordetella* component.

Het is mogelijk dat honden gevaccineerd zijn tegen kennelhoest en toch kennelhoest krijgen. Gelukkig zijn de verschijnselen dan meestal veel milder. Het hoesten is vaak veel minder en de honden knappen veel sneller op. De enting beschermt slechts tegen twee virussen en zorgt er alleen voor dat de hond minder ziekteverschijnselen vertoont en minder van het Canine para-influenzavirus uitscheidt. Dit is de reden dat een aantal dierenartsen de waarde van de huidige kennelhoest inenting in twijfel trekt. Het kennelhoestvaccin bestaat altijd uit één en dezelfde bacteriestam (*Bordetella bronchiseptica*). Het griepvaccin voor de mens wordt elk jaar opnieuw samengesteld uit de virusvarianten die in dat jaar actief zijn in de wereld. Maar ook dan steekt er ieder jaar een onverwachte variant de kop op die niet in het vaccin zat verwerkt. Vandaar dat ook de mens ondanks de griepvaccin toch nog ziek kan worden, al wordt de kans hierop aanzienlijk kleiner. De meeste hondenpensies en hondenclubs eisen echter wel een inenting tegen kennelhoest.

Advies Schotse Herder Vrienden

Wij adviseren om je hond met beleid te vaccineren. Wanneer je besluit te enten, ent dan alleen gezonde dieren en laat de dierenarts de hond standaard onderzoeken voordat er wordt gevaccineerd. Vraag je ook af of je je pup standaard tegen kennelhoest wilt vaccineren. Pups krijgen op jonge leeftijd al veel inenting te verwerken en hun lichaampje moet hard werken om voldoende afweerstoffen te maken tegen al deze entingen.

Een enting tegen kennelhoest geeft geen garantie dat de hond geen kennelhoest zal ontwikkelen, omdat niet alle bacteriën en virussen die kennelhoest kunnen veroorzaken, zijn opgenomen in de enting.